

ਸਿਵਲ ਮਿਸਲੀਨੀਅਸ

ਬਾ ਅਦਾਲਤ ਏ.ਐਨ. ਗਰੋਵਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.

ਡਾ. ਦੀਵਾਨ ਚੰਦ ਅਗਰਵਾਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਸੇਲਜ਼-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 82-ਡੀ ਓਫ 1961

ਬੰਗਾਲ ਫਾਇਨਾਂਸ (ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ) ਐਕਟ, 1941 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਐੱਸ. 5 ਅਤੇ ਫਸਟ ਸ਼ਡਿਊਲ-ਆਈਟਮ 6-ਐਕਸ-ਰੇ ਉਪਕਰਣ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਵਰਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਫਿਲਮਾਂ-ਉਸ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ- ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ (1950) ਆਰਟੀਕਲ 226 ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਡੀਲਰ ਤੋਂ ਉੱਚ ਦਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਰਿੱਟ - ਕੀ ਮਾਲ ਦੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੰਭਾਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਸ-ਰੇ ਯੰਤਰ ਅਤੇ ਫਿਲਮਾਂ, ਆਦਿ, ਜੋ ਇਸ ਨਾਲ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਬੰਗਾਲ ਵਿੱਤ (ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ) ਐਕਟ, 1941 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 6 ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਲਈ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਦਰ 4 ਪੈਸੇ ਹੋਵੇਗੀ। ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 6 ਸਿਰਫ ਫੋਟੋਗ੍ਰਾਫਿਕ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੈਮਰਿਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਕੈਮਰਿਆਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਹਨ। ਐਕਸ-ਰੇ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਯੰਤਰ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਰੀਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਡਾਕਟਰੀ ਤਸ਼ਖੀਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲਈਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਖਾਸ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦੇ ਇਲਾਜ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਕੈਂਸਰ, ਨੂੰ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੋਟੋਗ੍ਰਾਫਿਕ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੈਮਰੇ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਅਜਿਹੇ ਯੰਤਰ ਨਾਲ ਫੋਟੋਆਂ ਖਿੱਚਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਫਿਲਮਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਵਰਤਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਹਾਇਕ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਆਖਰਕਾਰ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਖਰੀਦਦਾਰ 'ਤੇ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਡੀਲਰ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ

ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮਾਲ ਦਾ ਖਰੀਦਦਾਰ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸ ਟੈਕਸ ਦਾ ਬੋਝ ਝੱਲਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਪਾਅ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੀ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ X ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ 'ਤੇ 7 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। -ਰੇ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(1) (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਪਕਰਨ।

(b) ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਐਕਸ-ਰੇ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਅਤੇ ਯੰਤਰ ਬੰਗਾਲ ਵਿੱਤ (ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ) ਐਕਟ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਇਸਦੀ ਸੰਖਿਆ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਤੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਸਿਨੇਮੈਟੋਗ੍ਰਾਫਿਕ, ਫੋਟੋਗ੍ਰਾਫਿਕ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੈਮਰੇ ਆਈਟਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਆਈਟਮ;

(c) ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਐਕਸ-ਰੇ ਫਿਲਮਾਂ ਫੋਟੋਗ੍ਰਾਫਿਕ ਫਿਲਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਡਾਇਗਨੋਸਟਿਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ;

(d) ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ 7 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਉਗਰਾਹੀ ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਵਸੂਲੇ ਗਏ ਵਾਧੂ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ 4. ਐਕਸ-ਰੇ ਉਪਕਰਣ ਅਤੇ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਅਤੇ ਐਕਸ-ਰੇ ਫਾਈਲਾਂ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(1) (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ;

(e) ਅਜਿਹੀ ਅਗਲੀ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਜੋ ਇਹ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ।

ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਯੋਗੇਸ਼ਵਰ ਦਿਆਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਲਈ।

ਐਸ.ਐਨ. ਸ਼ੰਕਰ ਅਤੇ ਟੀ.ਆਰ. ਭਸੀਨ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਫੈਸਲਾ

ਗਰੋਵਰ, ਜੇ.-ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਦੱਸੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ ਹੈ ਅਤੇ ਰੇਡੀਓਲੋਜੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਾਹਰ ਵਜੋਂ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਸ-ਰੇ ਉਪਕਰਣਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਡਾਇਗਨੋਸਿਸ ਅਤੇ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦਾ ਇਲਾਜ, ਆਦਿ। ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਈਸਟ ਏਸ਼ੀਆਟਿਕ ਕੰਪਨੀ (ਇੰਡੀਆ), ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ, ਏਟ, ਲਿ. ., ਲਿਮਟਿਡ, ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਐਕਸ-ਰੇ ਉਪਕਰਨ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ

(a) ਹਾਈ ਟੈਸ਼ਨ ਜਨਰੇਟਰ (ਜੋ ਵੋਲਟੇਜ ਨੂੰ 200 ਵੋਲਟਸ ਤੋਂ ਵਧਾ ਕੇ 1,25,000 ਵੋਲਟਸ ਕਰਦਾ ਹੈ);

(b) ਇੱਕ ਨਿਯੰਤਰਣ ਜੋ ਐਕਸ-ਰੇ ਟਿਊਬ ਲਈ ਵੋਲਟੇਜ ਅਤੇ ਐਂਪਰੇਜ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ;

(c) ਐਕਸ-ਰੇ ਟਿਊਬ ਖੁਦ ਜੋ ਐਕਸ-ਰੇ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ;

(d) ਟਿਊਬ ਨੂੰ ਫੜਨ ਲਈ ਖੜੇ ਹੋਣਾ; ਅਤੇ

(e) ਇੱਕ ਐਕਸ-ਰੇ ਸੋਫਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਐਕਸ-ਰੇ ਟਿਊਬ ਫਿੱਟ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖੀ ਸਰੀਰ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਉਪਕਰਨ ਦੀ ਕੁੱਲ ਕੀਮਤ ਰੁਪਏ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੈ। 1,60,000 ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਉਪਕਰਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਰਫ ਨਿਦਾਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਇਲਾਜ ਲਈ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੀ ਆਯਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਸ-ਰੇ ਫਿਮਸ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਉਪਰੋਕਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮ ਤਸਵੀਰਾਂ ਲੈਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ 27 ਨਵੰਬਰ, 1959 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਕਸ-ਰੇ ਉਪਕਰਨ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋ-ਮੈਡੀਕਲ ਉਪਕਰਨ ਹੋਣ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਟਰਨਓਵਰ ਦਾ 4 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਪਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਅਤੇ 2, ਅਰਥਾਤ, ਵਿਕਰੀ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਕਰ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਸਰਕੂਲਰ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਐਕਸ-ਰੇ ਉਪਕਰਣ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋ-ਮੈਡੀਕਲ ਉਪਕਰਣਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫੋਟੋਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਜੋ ਲਗਜ਼ਰੀ ਵਸਤੂਆਂ ਹਨ, 'ਤੇ 7 ਫੀਸਦੀ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬੰਗਾਲ ਫਾਇਨਾਂਸ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ, ਐਕਟ, 1941 ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਕਸ-ਰੇ ਉਪਕਰਨਾਂ 'ਤੇ ਵੀ 7 ਫੀਸਦੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ)। ਉਪਰੋਕਤ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ 7 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਬਜਾਏ 4 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ

ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਐਕਸ-ਰੇ ਫੋਟੋਆਂ ਲੈਣ ਲਈ ਫਿਲਮਾਂ ਵੀ ਖਰੀਦ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਫਿਲਮਾਂ ਲਈ 7 ਫੀਸਦੀ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਸੀ', 'ਡੀ' ਅਤੇ 'ਈ' ਦੇ ਤਹਿਤ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕਲੀਨਿਕ ਦਾ ਉਸ ਦੇ ਉਪਕਰਣ ਅਤੇ ਐਕਸ-ਰੇ ਫਿਲਮਾਂ ਦੇਖਣ ਲਈ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 2 ਦਸੰਬਰ, 1959 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ (ਅਨੈਕਸਚਰ 'ਐਫ') ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨੱਥੀ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਰੈਂਡ ਬੁੱਕ ਆਯਾਤ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਸ-ਰੇ ਉਪਕਰਣ ਉਸ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਭਾਗ V, ਆਈਟਮ 79 ਵਿੱਚ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋ-ਮੈਡੀਕਲ ਉਪਕਰਣ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫੋਟੋ ਉਪਕਰਣਾਂ 'ਤੇ ਡਿਊਟੀ 40 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸੀ। ਯੂ.ਕੇ. ਅਤੇ ਡਾਲਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ 50 ਫੀਸਦੀ, ਐਕਸ-ਰੇ ਉਪਕਰਣ 'ਤੇ ਡਿਊਟੀ ਸਿਰਫ 20 ਫੀਸਦੀ ਸੀ। ਫਿਲਮਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਕੜੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਕਸ-ਰੇ ਅਤੇ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋ-ਮੈਡੀਕਲ ਉਪਕਰਣ ਸਿਰਫ ਡਾਇਗਨੋਸਟਿਕ ਅਤੇ ਇਲਾਜ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 28 ਜੂਨ, 1960 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੱਤਰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ 30 ਜੂਨ ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਤਿਮਾਹੀ ਲਈ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੀਆਂ ਰਿਟਰਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣੀਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ X- 'ਤੇ 4 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਚਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਰਨ ਉਪਕਰਣ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵੇਚੇ ਗਏ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 3 ਕੋਲ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਦਾ ਅਹਿਦ ਲਿਆ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਦੇਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ 4 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਘਟਾਇਆ ਗਿਆ। ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਵਾਬ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ 'I'): -

"* * * * *

Messrs. East Asiatic Co. 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੇਚੇ ਗਏ ਐਕਸ-ਰੇ ਉਪਕਰਣਾਂ 'ਤੇ 4 ਫੀਸਦੀ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਟਰਨ ਜਾਂ 30 ਜੂਨ, 1960 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਤਿਮਾਹੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਐਕਸ-ਰੇ ਉਪਕਰਣ 'ਤੇ 7 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਸੇਲ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੋਗੇ।"

29 ਦਸੰਬਰ, 1960 ਨੂੰ, ਸਹਾਇਕ ਵਿਕਰੀ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਚੇ ਗਏ ਐਕਸ-ਰੇ ਉਪਕਰਣਾਂ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਮਿਤੀ 2 ਦਸੰਬਰ, 1959, ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਤੋਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ "ਅਤੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਕਸ-ਰੇ ਯੰਤਰ ਜਿਸ ਨਾਲ ਰੇਡੀਓਗ੍ਰਾਫ ਲਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਸਕ੍ਰੀਨਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੀਆਂ ਪਲੇਟਾਂ 'ਤੇ ਹੱਡੀਆਂ ਆਦਿ ਦੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਚਿੱਤਰ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਯੰਤਰ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਫਿਲਮਾਂ ਨੂੰ ਆਈਟਮ ਨੰ. ਬੰਗਾਲ ਫਾਇਨਾਂਸ (ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ) ਐਕਟ, 1941 ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਲਗਜ਼ਰੀ ਸਮਾਨ ਦੀ ਸ਼ਡਿਊਲ ਦਾ 6, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ 7 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋਵੇਗਾ।" ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਦਰ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ:-

"(a) ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਮਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸਯੋਗ ਟਰਨਓਵਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਪੈਸੇ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ;

(b) ਤੀਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਮਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸਯੋਗ ਟਰਨਓਵਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਦੋ ਪੈਸੇ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ;

(c) ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸਯੋਗ ਟਰਨਓਵਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਪੈਸੇ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ;

* * * * *

ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ 15 ਆਈਟਮਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ:-

"1. ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ, ਮੋਟਰ ਵਾਹਨਾਂ ਦੇ ਚੈਸੀ, ਮੋਟਰ ਟਾਇਰਾਂ ਅਤੇ ਟਿਊਬਾਂ ਅਤੇ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨਾਂ ਦੇ ਸਪੇਅਰ ਪਾਰਟਸ ਸਮੇਤ।

2. ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ ਅਤੇ ਸਾਈਕਲ ਸੰਜੋਗ, ਮੋਟਰ ਸਕੂਟਰ, ਮੋਟਰ ਅਤੇ ਟਾਇਰ, ਟਿਊਬਾਂ ਅਤੇ ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲਾਂ ਦੇ ਵਾਧੂ ਹਿੱਸੇ, ਮੋਟਰ ਸਕੂਟਰ, ਮੋਟਰੇਟ।

3. ਫਰਿੱਜ ਅਤੇ ਏਅਰ-ਕੰਡੀਸ਼ਨਿੰਗ ਪਲਾਂਟ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਹਿੱਸੇ;

4. ਵਾਇਰਲੈੱਸ ਰਿਸੈਪਸ਼ਨ ਯੰਤਰ ਅਤੇ ਯੰਤਰ, ਰੇਡੀਓ, ਅਤੇ ਰੇਡੀਓ ਗ੍ਰਾਮੋਫੋਨ, ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲ ਵਾਲਵ, ਸੰਚਵਕ, ਐਪਲੀਫਾਇਰ ਅਤੇ ਲਾਊਡ-ਸਪੀਕਰ ਅਤੇ ਸਪੇਅਰ-ਪਾਰਟਸ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਉਪਕਰਣ;

5. ਕੈਮਰੇ, ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਰ ਅਤੇ ਸਾਊਂਡ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਅਤੇ ਰੀਪ੍ਰੋਡਕਸ਼ਨ ਸਾਜ਼ੋ-ਸਾਮਾਨ ਸਮੇਤ ਸਿਨੇਮੈਟੋਗ੍ਰਾਫਿਕ ਉਪਕਰਣ; ਲੈਂਸ, ਫਿਲਮਾਂ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਵਰਤਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਹਿੱਸੇ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਉਪਕਰਣ।

6. ਫੋਟੋਗ੍ਰਾਫਿਕ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੈਮਰੇ ਅਤੇ ਵੱਡਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਲੈਂਸ, ਫਿਲਮਾਂ ਅਤੇ ਪਲੇਟਾਂ, ਕਾਗਜ਼ ਅਤੇ ਕੱਪੜਾ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਵਰਤਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਹੋਰ ਹਿੱਸੇ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਉਪਕਰਣ।

7. ਸਾਰੀਆਂ ਘੜੀਆਂ, ਸਮੇਂ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਅਤੇ ਘੜੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ;

8. ਲੋਹੇ ਅਤੇ ਸਟੀਲ ਦੇ ਸੇਫ ਅਤੇ ਅਲਮੀਰਾਹ;

9. ਰਾਈਫਲਾਂ, ਰਿਵਾਲਵਰ, ਪਿਸਤੌਲ ਅਤੇ ਗੋਲਾ ਬਾਰੂਦ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਹਥਿਆਰ;

10. ਸਿਗਰਟ ਦੇ ਕੇਸ ਅਤੇ ਲਾਈਟਰ।

11. ਆਵਾਜ਼ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਲਈ ਡਿਕਟਾਫੋਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਉਪਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸਪੇਅਰ-ਪਾਰਟਸ;

12. ਟੈਲੀਫੋਨ ਅਤੇ ਲਾਊਡ-ਸਪੀਕਰ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸਪੇਅਰ ਪਾਰਟਸ ਸਮੇਤ ਧੁਨੀ ਸੰਚਾਰਿਤ ਉਪਕਰਣ;

13. ਟਾਈਪਰਾਈਟਰ, ਟੇਬੁਲੇਟਿੰਗ ਮਸ਼ੀਨਾਂ, ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਅਤੇ ਡੁਪਲੀਕੇਟਿੰਗ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਹਿੱਸੇ;

14. ਦੂਰਬੀਨ, ਦੂਰਬੀਨ ਅਤੇ ਓਪੇਰਾ ਗਲਾਸ।

15. ਗ੍ਰਾਮੋਫੋਨ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਕੰਪੋਨੈਂਟ ਹਿੱਸੇ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ।"

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਜਿਸਨੂੰ ਲਗਜ਼ਰੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਾਕੰਸ਼ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵਸਤਾਂ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ-ਵਿਹਾਰ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 6 ਸਿਰਫ ਫੋਟੋਗ੍ਰਾਫਿਕ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੈਮਰਿਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਕੈਮਰਿਆਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਹਨ। ਐਕਸ-ਰੇ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਉਪਕਰਣ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਰੀਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਡਾਕਟਰੀ ਤਜ਼ਰਬੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਖਾਸ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦੇ ਇਲਾਜ ਲਈ ਲਈਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਕੈਂਸਰ ਨੂੰ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੋਟੋਗ੍ਰਾਫਿਕ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੈਮਰੇ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਨਾ ਹੀ ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਯੰਤਰ ਨਾਲ ਫੋਟੋਆਂ ਖਿੱਚਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਫਿਲਮਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਵਰਤਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਹਾਇਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ

ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਨੇ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਰੇਡੀਓ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਦੀ ਸਟੇਟ ਆਫ਼ ਬੰਬੇ (1) ਵਿੱਚ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ। ਐਕਸ-ਰੇ ਯੰਤਰ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਡਾਕਟਰੀ ਮਾਹਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਸਧਾਰਣ ਫੋਟੋਗ੍ਰਾਫਿਕ ਕੈਮਰਿਆਂ ਅਤੇ ਐਕਸ-ਰੇ ਉਪਕਰਣਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਅੰਤਰ ਦਰਸਾਏ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਨ: -

"(1) ਇੱਕ ਫੋਟੋਗ੍ਰਾਫਿਕ ਕੈਮਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਾਰਕ ਚੈਂਬਰ ਜਾਂ ਬਾਕਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੈਂਸ ਜਾਂ ਹੋਰ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਯੰਤਰ ਦੁਆਰਾ ਬਾਹਰੀ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹਨੇਰਾ ਚੈਂਬਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇੱਕ ਲੈਂਸ ਜਾਂ ਹੋਰ ਚਿੱਤਰ-ਖੇਤੀ ਉਪਕਰਣ;

(2) ਇੱਕ ਫੋਟੋਗ੍ਰਾਫਿਕ ਕੈਮਰਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਮਾਨ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਸੂਰਜ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਜਾਂ ਅੱਖ ਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਹੋਰ ਨਕਲੀ ਰੋਸ਼ਨੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਅਦਿੱਖ ਕਿਰਨਾਂ ਹਨ;

(3) ਫੋਟੋਗ੍ਰਾਫਿਕ ਕੈਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫੋਟੋ ਖਿੱਚੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਵਸਤੂ ਤੋਂ ਰੋਸ਼ਨੀ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਰੇਡੀਓਗ੍ਰਾਫਿਕ ਚਿੱਤਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਪਲੇਟ ਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਐਕਸ-ਰੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਕੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਰੀਰ;

(4) ਇਹਨਾਂ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਐਕਸ-ਰੇ ਟਿਊਬ ਅਤੇ ਸਾਧਾਰਨ ਫੋਟੋਗ੍ਰਾਫਿਕ ਕੈਮਰਿਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਿਰਨਾਂ ਦੇ ਜਨਰੇਟਰ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹਨ; ਅਤੇ

(5) ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਮਸ਼ੀਨਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਰੇਡੀਓਗ੍ਰਾਫ ਲੈਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹਨ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵੀ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਫਲੋਰੋਸਕੋਪਿਕ, ਅਰਥਾਤ, ਅੰਦਰੂਨੀ ਅੰਗਾਂ ਜਾਂ ਮਨੁੱਖੀ ਸਰੀਰਾਂ ਦੇ ਅੰਗਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ, ਅਤੇ ਉਪਚਾਰਕ, ਅਰਥਾਤ, ਲਈ। ਮਨੁੱਖੀ ਸਰੀਰ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਇਲਾਜ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਐਕਸ-ਰੇ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੇ ਐਕਸ-ਰੇ ਜੋ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਚਮੜੀ ਦੀ ਸਤਹ 'ਤੇ ਸਲਾਘਾਯੋਗ ਨਤੀਜੇ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।"

ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਅਤੇ 2 ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਕਿ ਇਹ ਅੰਤਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਾਂ ਆਮ ਫੋਟੋਗ੍ਰਾਫਿਕ ਕੈਮਰਿਆਂ ਅਤੇ ਐਕਸ-ਰੇ ਉਪਕਰਣਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 11 ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਭਿੰਨਤਾਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ

ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਵੀ.ਆਰ. ਬਾਪਟ ਦੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 11 ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 2 ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਕਸ-ਰੇ ਯੰਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਰੋਗੀ ਦੇ ਨਿਦਾਨ ਅਤੇ ਇਲਾਜ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਯਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਸ-ਰੇ ਫਿਲਮਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਸਿਰਫ਼ ਉਪਰੋਕਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਫੋਟੋਆਂ ਖਿੱਚਣ ਲਈ.. ਇਹਨਾਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਮੈਡੀਕਲ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਖਿਆ ਜਾਂ ਸਮਝਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਬਾਪਟ ਦੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਹੈ-

"ਯੰਤਰ ਦੇ ਉਪਭੋਗਤਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਸੰਬੰਧੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 2 ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਇਹ ਦਰਜ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਐਕਸ-ਰੇ ਉਪਕਰਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਐਕਸ-ਰੇ ਫਿਲਮਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਚਿੱਤਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਫੋਟੋਗ੍ਰਾਫਿਕ ਫਿਲਮਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਆਮ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਐਕਸ-ਰੇ ਫੋਟੋ, ਰੇਡੀਓਗ੍ਰਾਫ ਜਾਂ ਸਕਾਈਗ੍ਰਾਮ ਉਹਨਾਂ ਖਾਸ ਕਿਰਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਐਕਸ-ਰੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਕਿਰਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਪਕਰਣ ਆਪਣੇ ਆਪ. ਇਹ ਵੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਕਿਰਨਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਮੋਟੇ ਪਦਾਰਥ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਪੈਰਾਟਸ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 6 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੋਟੋਗ੍ਰਾਫਿਕ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਕੈਮਰੇ ਵਰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਰੈਂਡ ਬੁੱਕ ਵਿਚ ਹੀ, ਜਿਸਦਾ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਐਕਸ-ਰੇ ਉਪਕਰਣ। 2 ਦਸੰਬਰ, 1959 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੇ ਗਏ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਰੈਂਡ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਮੈਡੀਕਲ ਉਪਕਰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ 'F')। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਐਕਸ-ਰੇ ਉਪਕਰਣਾਂ 'ਤੇ ਫੋਟੋ ਉਪਕਰਣਾਂ ਜਾਂ ਫੋਟੋਗ੍ਰਾਫਿਕ ਸਮਾਨ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਡਿਊਟੀ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ ਸੀ। ਕਾਰਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਮਾਨ ਜੋ ਡਾਕਟਰੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਆਯਾਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ 'ਤੇ ਡਿਊਟੀ ਵੀ ਘੱਟ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੀ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਦੇਸ਼ ਦੇ; ਜਦੋਂ ਕਿ ਫੋਟੋਗ੍ਰਾਫਿਕ ਵਸਤੂਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੈਮਰੇ, ਆਦਿ, ਮੈਡੀਕਲ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ

ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਤਰਾ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਆਯਾਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਐਕਸ-ਰੇ ਉਪਕਰਣ ਅਤੇ ਫਿਲਮਾਂ, ਆਦਿ, ਜੋ ਇਸ ਨਾਲ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਐਕਟ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 6 ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਧਾਰਾ 5(1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਲਈ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਦਰ 4 ਪੈਸੇ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਦਰ ਹੈ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਾਲ ਸਹੀ ਦਰ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨਾ ਸੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਰਾਹਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਜੋ ਮੁੱਖ ਰੁਕਾਵਟ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਕਰ ਇੱਕ ਡੀਲਰ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇੱਕ ਖਰੀਦਦਾਰ ਜਾਂ ਖਪਤਕਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ। 226. ਇਹ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਡੀਲਰ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਇਹ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਸੀ) ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰ ਡੀਲਰ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਡੀਲਰਾਂ 'ਤੇ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੁੱਲ ਟਰਨਓਵਰ ਇੱਕ ਖਾਸ ਟੈਕਸਯੋਗ ਮਾਤਰਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ ਜੋ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ. ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਅਤੇ ਰਿਟਰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਮਿਤੀਆਂ ਤੱਕ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਰਿਟਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਰਿਟਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਰਿਟਰਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਖਜ਼ਾਨੇ ਜਾਂ ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਦੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੇਂਦਰੀ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਸਤੂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਕਮ ਇਕੱਠੀ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਅਜਿਹਾ ਟੈਕਸ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ

ਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਰਨਜੀਤ ਲਾਲ ਚੌਧਰੀ ਬਨਾਮ ਦਿ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (2) ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਫਜ਼ਲ ਅਲੀ, ਜੇ. ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦੋਸ਼ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 (1) (ਐਫ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਫਜ਼ਲ ਅਲੀ, ਜੇ. ਕੀ ਉੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 31 ਅਤੇ 19(1)(f) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਵਜੋਂ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਹ ਮੁਖਰਜੀ, ਜੇ. ਦੇ ਸਿੱਟਿਆਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ, (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਦੋਂ ਸੀ) ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਤਰਕ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਚਨਬੱਧ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ। ਮੁਖਰਜੀ, ਜੇ. (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਦੋਂ ਸੀ), ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਜਿਸ ਕੋਲ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ, ਕਰਤੱਵਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਵੱਖਰੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ, ਸਿਵਾਏ ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ। ਪੰਨਾ 53 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ-

"ਇਹ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੋਰਸ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।"

ਦਵਾਰਕਾਦਾਸ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਬਨਾਮ ਦਿ ਸ਼ੋਲਾਪੁਰ ਸਪਿਨਿੰਗ ਐਂਡ ਵੇਵਿੰਗ ਕੰ., ਲਿਮਟਿਡ (3) ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਗੱਲ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਈ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਇਕੱਲਾ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਨੁਛੇਦ 32 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ

ਧਾਰਾ 31 (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਮਹਾਜਨ, ਜੇ., (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸੀ) ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅੰਤਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਆਪਣੇ ਸ਼ੇਅਰ ਗੁਆ ਦੇਣਗੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰਹਿ ਜਾਣਗੇ, ਬਲਕਿ ਉਹ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਗੇ। ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜੋ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਰਾਧਾ ਸ਼ਿਆਮ ਦੱਤ ਬਨਾਮ ਪਟਨਾ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ (4), ਪ੍ਰਤਾਪ ਮਲ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ (5), ਅਤੇ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਸਟੂਟ (6) ਵੱਲ ਵੀ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਜੀਬ ਤੱਥ.

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੀ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਵਿਲੱਖਣ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਖੁਦ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਇਹ ਉਸ ਵਸਤੂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਸੂਲੀ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਜੋ ਪੱਤਰ-ਵਿਹਾਰ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਐਕਸ-ਰੇ ਉਪਕਰਣਾਂ ਅਤੇ ਫਿਲਮਾਂ 'ਤੇ 4 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਬਜਾਏ 7 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵੀ. ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 3 ਨੂੰ ਇਕ ਵਚਨ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ 7 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਵਾਅਦਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਖੁਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕਲੀਨਿਕ ਦਾ ਦੌਰਾ ਉਸ ਦੇ ਉਪਕਰਣ ਅਤੇ ਐਕਸ-ਰੇ ਫਿਲਮਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਾਰਾ ਪੱਤਰ-ਵਿਹਾਰ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਘਟਨਾ ਆਖਰਕਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 'ਤੇ ਹੀ ਪੈਣੀ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਉਸ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਡੀਲਰ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵਿਚ ਕਾਫੀ ਜ਼ੋਰ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿਚ, ਡੀਲਰ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਲਾਭ

ਨਹੀਂ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਟੈਕਸ ਦਾ ਬੋਝ ਝੱਲਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਅਜਿਹੀ ਹੈ ਕਿ ਡੀਲਰ ਖਰੀਦਦਾਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਜਾਂ ਘੱਟ ਇੱਕ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਏਜੰਟ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 10-ਏ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਤੱਥ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀਜ਼ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਧਿਰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਅਦਾ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਨਾ ਕਿ ਡੀਲਰ ਨੂੰ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਕੇ ਦੁਖੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਪਾਅ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ, ਇਸ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਸਾਧਾਰਣ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਵਾਲਪੋਰਾ ਕੋਟਾਰਾਬਿਲ ਕੋਚੁੰਨੀ ਬਨਾਮ ਮਦਰਾਸ ਸਟੇਟ (7) ਵਿੱਚ, ਐਸ.ਆਰ. ਦਾਸ, ਸੀ.ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਵੀ ਵਿਆਪਕ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਹੈ। ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਪਰਿਣਾਮੀ ਰਾਹਤ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਕਟ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਬਾਰੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੂੰ ਹੀ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਰਾਹਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੱਕਦਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ. ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਆਈਟਮ ਨੰ. 6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਲੇਖਾਂ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਦੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਡੀਲਰਾਂ ਤੋਂ 7 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਣਾ। ਸ਼ਾਮਲ ਬਿੰਦੂਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਖਰਚਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮੁਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਨੁਵਾਦਕ)